

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1322/2021

21.12.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Драгана Томићевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К 206/17 од 05.11.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 331/21 од 29.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 21.12.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К 206/17 од 05.11.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 331/21 од 29.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу К 206/17 од 05.11.2020. године, окривљена АА, оглашена је кривом због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од две године. На основу члана 264. став 4. КЗ, окривљена је ослобођена дужности плаћања трошкова кривичног поступка, те је одлучено да исти падају на терет буџетских средстава суда. Истом пресудом према окривљеној је на основу члана 422. тачка 1) ЗКП одбијена оптужба да је извршила кривично дело разбојништво у покушају из члана 206. став 1. тачка 1) у вези члана 30. КЗ и кривично дело разбојништво у покушају из члана 206. став 5. у вези става 4. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 331/21 од 29.06.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Драган Томићевић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и спесе предмета врати првостепеном суду, али другом већу на поновно суђење или да исте преиначи тако што ће окривљену ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Републичком јавном тужиоцу, па је одржао седницу већа о којој је сходно члану 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио спесе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене АА у захтеву за заштиту законитости истиче да се правноснажна пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку није могла заснивати и то на записнику о саслушању окривљене у ПУ за град Београд, ПС Обреновац до 25.06.2013. године, с обзиром на то да је радња саслушања окривљене поводом којег је сачињен наведени записник извршена противно члану 85. став 3. ЗКП. У вези са тим бранилац у захтеву наводи да је полиција као орган поступка била дужна да у смислу наведене одредбе окривљену позове да се изричито изјасни о томе да ли ће узети браниоца по свом избору, уз упозорење да ће јој, ако не изабере браниоца у случају обавезне одбране бити постављен бранилац по службеној дужности, што у конкретном случају није учињено. Следствено изнетом, према ставу одбране, радња саслушања окривљене од стране овлашћених службених лица ПС у Обреновцу није извршена на законит начин, због чега наведени записник представља незаконит доказ на коме се пресуда није могла заснивати у смислу члана 85. став 5. ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Врховни касациони суд је законитост наведеног доказа с обзиром на то да је прибављен пре почетка примене сада важећег Законика о кривичном поступку (01.10.2013. године), сходно одредби члана 604. став 1. ЗКП, ценио према одредбама Законика о кривичном поступку („Сл. лист СРЈ“, бр.70/01 и 68/02 и „Сл. гласник РС“, бр.58/04, 85/05, 85/05-др. закон, 115/05, 49/07, 122/08, 20/09-др. закон, 72/09 и 76/10) у даљем тексту „раније важећег ЗКП“, који је био на снази у време предузимања доказне радње саслушања окривљене у полицији дана 25.06.2013. године.

Из записника о саслушању окривљене АА (раније ...) од стране овлашћених службених лица ПС Обреновац, дана 25.06.2013. године, произлази да је осумњичена поучена о својим правима у преткривичном поступку, сходно члану 4. и члану 89. ЗКП, а посебно да може ангажовати браниоца који ће присуствовати њеном саслушању и који има право на поверљив разговор, затим, да није дужна да изнесе своју одбрану и одговара на постављена питања, као и да све што изјави може бити употребљено против ње као доказ. Поред наведеног, у записнику је констатовано да је осумњиченој постављен бранилац по службеној дужности, адвокат Владимир Лаиновић и да је окривљена, након што јој је предочено да јој се ставља на терет извршење кривичног

дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, изјавила да је разумела поуку о својим правима и о томе шта јој се ставља на терет, те је изнела своју одбрану у присуству браниоца по службеној дужности, који записник је окривљена прочитала и без примедби потписала.

Из изнетог произлази да је исказ окривљене АА у полицији дат у свему у складу са одредбама члана 89. став 2. у вези члана 4. став 2. тачка 2) и члана 226. став 9. раније важећег ЗКП, а како одредба члана 85. став 3. сада важећег ЗКП по својој садржини у погледу поуке окривљеног о правима која му припадају у кривичном поступку, није идентична раније важећој одредби члана 89. став 2. ЗКП, то су оцењени као неосновани наводи захтева браниоца окривљене да записник о саслушању окривљене из преткривичног поступка од 25.06.2013. године није могао бити коришћен као доказ у кривичном поступку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је оценио као неосноване наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА којима се указује да је побијаном правноснажном пресудом на штету окривљене повређен закон из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић